

findes, det kan jo være, de findes i enkelte Kredse i Socialdemokratiet, og det kan ogsaa være, de findes i enkelte pjtatede Overklassekredse; men jeg tror ikke, disse Anskuelser er almindelige, og alle bør i alt Fald gøre, hvad de kan, for at hæve Respekten for Arbejde og for dem, der vil arbejde. Det maa være de mest estimerede Samfundsborgere, enten de saa udfører det grove legemlige Arbejde, eller de udfører andet Arbejde, som har et nyttigt Formaal. Jeg tror, at den Opfattelse, som det ærede Medlem dér gjorde gældende, heldigvis er ret enestaaende.

Et Spørgsmaal, som har megen Interesse i denne Tid og er særlig aktuelt med Hensyn til Sønderjyllands Forening med Danmark, er Valutaspørgsmaalet. Den højtærede Statsminister har forleden Dag i en Tale i Ringsted udtalt sin Villighed til at lade Staten bringe betydelige Ofre til Ordning af det slesvigske Valutaspørgsmaal, selv om han advarede mod de mest overdrevne Forventninger. Mit Partis Finanslovordfører har gjort det samme, og jeg har hørt det samme udtale ogsaa fra konservativ Side. Jeg synes derfor, det kunde være rart, om der snart kunde komme et Resultat ud af Overvejelserne desangaaende. Sikkert er dette Spørgsmaal vanskeligt, men mange kloge Folk har nu overvejet det i lang Tid. I Sønderjylland er der et enstemmigt Krav om en Ordning af det, og en hurtig Ordning, og hurtig Hjælp er som oftest dobbelt Hjælp. Det svirrer jo med Rygter, og disse er ikke altid Regeringen lige gode. Det siges, at man vil ikke have nogen Ordning af Valutaspørgsmaalet, før Flensborg er tabt. Men disse Rygter kunde Regeringen jo nedslaa ved at medvirke til en hurtig Løsning af Spørgsmaalet. Det er et enstemmigt Krav fra sønderjysk Side, og saa vidt jeg ved, er det ogsaa et Krav fra den sønderjyske Ministers Side. Han blev jo, ikke mindst af Regeringspartierne, baa- ret i Guldstol, da han viste sig her som Minister; jeg haaber, han maa have bevaret sin Indflydelse, saa at dette Spørgsmaal kan blive ordnet i Overensstemmelse med, hvad ogsaa han anser for ret og rigtigt. Mit Partis Finanslovordfører udtalte, at det kunde forsvares dertil at bruge de vestindiske Millioner. Jeg vil ogsaa gøre

opmærksom paa, at vi overtager den Del, vi faar af Sønderjylland, med en forholdsvis mindre Statsgæld, end det nuværende Danmark nu har, og derfor vil det ogsaa kunne forsvares, at vi bringer store økonomiske Ofre. I hvert Fald maa de paa- gældende bringe et betydeligt Offer ved Markkursens Forandring, og det vil da være rimeligt, at vi alle er med til at bære vor Del af dette Offer. Jeg tror, at Sønderjylland i økonomisk Henseende vil være en saa betydelig Gevinst for vort Land, at Ordningen i Virkeligheden ikke vil paaføre os noget Tab. Der er, som sagt, fra flere Sider udtalt Villighed til at ordne denne Sag; Sønderjydernes Krav er enstemmigt, og det gaar ud paa en hurtig Løsning. Jeg vil derfor haabe, at der fra Regeringen snart kommer til at foreligge et Forslag til en saadan Ordning af denne vigtige Sag.

Flere Talere har talt om et Universitet i Jylland. Vi har herinde et sikkert udmærket Universitet, jeg deler aldeles ikke de Anskuelser, som kom til Orde fra det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen). Det ærede Medlem faar ved forskellige Lejligheder her i Tinget Anfald af Højtidelighed. Et saadant fik han ogsaa forleden ved at høre en Tale af det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller). Jeg for mit Vedkommende fandt, at Talen gennemgaaende var god, men det ærede Medlem fra Næstved fandt, at var det saadanne Universitetslærere, vi havde, som dette ærede Medlem, vilde han bede Regeringen forskaane os for flere Universiteter. Jeg er ikke enig med ham; jeg mener, at vi ved Københavns Universitet gennemgaaende har fortrinlige Lærere, der ogsaa i videnskabelig Henseende staar paa et højt Standpunkt. — Naar jeg alligevel kunde ønske et Universitet i Jylland, er det for det første, fordi Danmark efterhaanden er blevet stort nok til at rumme to Universiteter, og dernæst navnlig, fordi der i Jylland blæser en stærkere Vestenvind end her i København, og denne stærkere Vestenvind tror jeg vilde være ganske sund for de studerende.

N. Johan Laursen: Der er en lille Mærkelighed ved det foreliggende Finans-